

THE UNIFICATION AND MODERNIZATION OF THE ARMY DURING THE RULE OF ALEXANDRU IOAN CUZA (1859-1866)

Valentin CIORBEA*

DOI <https://doi.org/10.56082/annalsarscihist.2020.1.83>

Abstract. The double election of Colonel Alexandru Ioan Cuza as ruler of the United Principalities of Moldova and Wallachia also opened for the army the process of unification, modernization and progress. New structures were created, new weapons, the army broadened. Military legislation strengthened order and discipline. The training and preparation of the army changed. The military service became compulsory. It was a beneficial stage for the country's army, on the basis of which the army was prepared to cover itself with glory in the War of Independence in 1877-1878.

Keywords: Union, army, Alexandru Ioan Cuza

Although he did not even present his intention to run for the royal seat of Moldova and later of Muntenia, Alexandru Ioan Cuza gathered the votes of the national party from the two countries, first in Iași (January 5, 1859) and later in Bucharest (25 January 1859). He was 39 years old and a colonel.

That the double election and the ruler Alexandru Ioan Cuza met the wish of the majority of Romanians is testified by the manifestations that followed the two moments, of overflowing enthusiasm and a lot of hope for a new life.

The Paris Convention (August 7/19, 1858), which Mihail Kogălniceanu called the Constitution, was respected; elections were organized according to its provisions for the ruler both in Iași and in Bucharest. The ingenious Romanian political solution of the double election of Colonel Alexandru Ioan Cuza meant a decisive step through which the ruler's personality became the main vector of the *Union*.

But we ask ourselves the question: *What did recommend the colonel Alexandru Ioan Cuza for the high dignity of ruler of the United Principalities of Moldova and Wallachia?*, called by the requirements of the times to place the new country on the course of history, modernization and progress.

It is not necessary to insist here on the life of the ruler Alexandru Ioan Cuza; historians of great prestige did it in detail, such as AD Xenopol¹, N. Iorga² on the

* Professor, Correspondent member of The Academy of Romanian Scientists

¹ A. D. Xenopol, *Domnia lui Cuza 1859-1866*, Iași, 1903, VIII, +472 și 528 p.

² N. Iorga, *Unirea Principatelor (1859) povestită românilor cu prilejul împlinirii a cincizeci de ani de la întemeierea statului român*, Vălenii de Munte, 1909, 120 p.

UNIFICAREA ȘI MODERNIZAREA ARMATEI ÎN TIMPUL DOMNITORULUI ALEXANDRU IOAN CUZA (1859-1866)

Valentin CIORBEA*

Rezumat. Dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al Principatelor Unite ale Moldovei și Țării Românești a deschis și pentru armată procesul de unificare, modernizare și progres. S-au creat noi structuri, noi arme, efectivele au sporit. Legislația militară a întărit ordinea și disciplina. Instrucția și pregătirea armatei s-a modificat. S-a introdus obligativitatea serviciului militar. A fost o etapă benefică pentru oastea țării, pe baza căreia s-a pregătit armata care se va acoperi de glorie în Războiul de Independență în 1877-1878.

Cuvinte cheie: Unire, armată, Alexandru Ioan Cuza

Deși nu și-a prezentat nici măcar intenția de a candida pentru scaunul domnesc al Moldovei și ulterior al Munteniei, Alexandru Ioan Cuza a întrunit voturile partidei naționale din cele două țări, mai întâi la Iași (5 ianuarie 1859) și ulterior la București (25 ianuarie 1859). Avea 39 de ani și gradul de colonel.

Că dubla alegere și domnitorul Alexandru Ioan Cuza au fost pe dorința majorității românilor stau mărturie manifestările care au urmat celor două momente, de entuziasm debordant și multă speranță într-o viață nouă.

Convenția de la Paris (7/19 august 1858), pe care Mihail Kogălniceanu o numea Constituție, a fost respectată, s-au organizat conform prevederilor sale alegeri pentru domn atât la Iași cât și la București. Soluția politică românească ingenioasă a dublei alegeri a colonelului Alexandru Ioan Cuza a însemnat un pas decisiv prin care personalitatea domnitorului a devenit principalul vector al *Unirii*.

Ne punem însă întrebarea: *Ce l-a recomandat pe colanul Alexandru Ioan Cuza pentru înalta demnitate de domnitor al Principatelor Unite ale Moldovei și Țării Românești?*, chemat de cerințele vremurilor de a așeza noua țară pe cursul istoriei, cel al modernizării și progresului.

Nu este cazul să insistăm aici pe viața domnitorului Alexandru Ioan Cuza, istorici de mare prestigiu au făcut-o detaliat, precum A. D. Xenopol¹, N. Iorga² la

* Prof. univ. dr., Membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România

¹A. D. Xenopol, *Domnia lui Cuza 1859-1866*, Iași, 1903, VIII, +472 și 528 p.

²Nicolae Iorga, *Unirea Principatelor (1859) povestită românilor cu prilejul împlinirii a cincizeci de ani de la întemeierea statului român*, Vălenii de Munte, 1909, 120 p.

50th anniversary of the Union, and especially Constantin C. Giurescu, who gave in 1966 a thoroughly documented biography based on the capitalization of the Cuza Archive banned for 62 years (1866-1928)¹.

We'll focus a little on his career. Born on March 20, 1820 in Bârlad, the young Alexandru Ioan Cuza began his studies at a French boarding house in Iași (Victor Cuenin). He took the baccalaureate in France. He returned to Iași, chose a military career and received the rank of cadet (aspiring to the rank of officer) on September 15, 1837. After two years and five months, he resigned from the army and dedicated himself to a legal career. He participated in the revolution of 1848, in Iași, ardently supporting the reforms. Together with twelve other revolutionaries, he attracted the repression of Prince Mihai Sturdza. Imprisoned, exiled, he escapes to Brăila. He participated in Transylvania in the Great Assembly of Romanians in Blaj on May 3/15, 1848. We later find him in Bucovina also with revolutionary actions. He is heading to Vienna, Paris and Constantinople. From here he accompanies Grigore Ghica, the new ruler of Moldova. He is appointed by the latter president of the Court of Covurlui. In 1851 he held the position of director in the Minister of Interior and from June 7, 1856 he was appointed governor of Covurlui with residence in Galați. After the death of the ruler Grigore Ghica and of the deputy (*caimacam*) Teodor Balș, the successor Nicolae Vogoride wanted to have Cuza close, probably in his actions to thwart the Union. On March 16, 1857, he was promoted to the rank of lieutenant and attached to the staff. Other exceptional promotions follow, "completely out of the rule," which caused "uproar and comment,"² April 24 lieutenant, April 28 captain, May 3 major spersmen. He will resign from his position as governor of Galați as a protest against the way the lists for elections in the Ad-hoc Divan were compiled. It was a courageous act that recommended Alexandru Ioan Cuza both in the country and abroad as a man of character, consistent with his ideas as a supporter of the Union. The great powers cancel the elections in Moldova, Cuza being elected deputy of Galați. In the Divan he supports land ownership for the peasants. Although disappointed by the position adopted by Cuza, which thwarted his plans, Nicolae Vogoride continues to attract him and takes another step, very important, promoting him to the position of colonel and appoints him assistant chief of the army, with the mission to take over all services of the head (*hatman*), as there was no appointed commander at the head of the Moldovan army.

His personality also contributed to the success of his election as ruler of Moldova. Constantin C. Giurescu makes a successful portrait of him in the book he dedicated to the ruler. He surprised his personality by the following appreciations: "a popular man, sympathetic and intelligent, disinterested nature, patriotic and with

¹Constantin C. Giurescu, *Viața și opera lui Cuza Vodă*, Editura Științifică, București, 1966, 477 p.

²*Ibidem*, p.67.

aniversarea împlinirii a 50 de ani de la Unire și mai ales Constantin C. Giurescu care ne-a dat în 1966 o biografie temeinic documentată bazată pe valorificarea Arhivei Cuza pusă timp de 62 de ani (1866-1928) sub obroc¹.

Ne vom opri puțin asupra carierei sale. Născut la 20 martie 1820 la Bârlad, tânărul Alexandru Ioan Cuza și-a început studiile la un pension francez din Iași (Victor Cuenin). Bacalaureatul l-a susținut în Franța. S-a reîntors la Iași, alege cariera militară și primește gradul de cadet (aspirant la gradul de ofițer) la 15 septembrie 1837. După doi ani și cinci luni, demisionează din armată și se dedică unei cariere juridice. Participă la revoluția din 1848, la Iași, susținând cu ardoare reformele. Și-a atras împreună cu alți doisprezece revoluționari represiunea domnitorului Mihai Sturdza. Închis, exilat, scapă la Brăila. Participă în Transilvania la Marea adunare a românilor de la Blaj din 3/15 mai 1848. Îl găsim ulterior în Bucovina tot cu acțiuni revoluționare. Se îndreaptă spre Viena, Paris și Constantinopol. De aici îl însoțește pe Grigore Ghica, noul domn al Țării Moldovei. Este desemnat de către acesta președinte al Judecătoriei Covurlui. În 1851 ocupă funcția de director în Ministerul de Interne și din 7 iunie 1856 este numit pârcaľab de Covurlui cu reședința la Galați. După moartea domnitorului Grigore Ghica și a caimacamului Teodor Baľș, succesul Nicolae Vogoride a dorit să-l aibă aproape pe Cuza, probabil în acțiunile sale de zădărnire a Unirii. La 16 martie 1857 îi acordă gradul de sublocotenent și funcția de atașat la statului major. Urmează alte avansări excepționale, “cu totul în afara regulii,” care au provocat “vălvă și comentarii,”² 24 aprilie locotenent, 28 aprilie căpitan, 3 mai maior de lăncieri. Își va da demisia din poziția de pârcaľab de Galați ca protest la modul în care s-au alcătuit listele pentru alegeri din Divanul ad-hoc. A fost un act curajos ce îl recomandă atât în țară cât și în străinătate pe Alexandru Ioan Cuza ca un om de caracter, consecvent ideilor sale de susținător al Unirii. Marile puteri anulează alegerile din Moldova, Cuza fiind ales deputat de Galați. În Divan susține împroprietărirea țaranilor. Deși dezamăgit de poziția adoptată de Cuza, care i-a zădărnicit planurile, Nicolae Vogoride continua să-l atragă și mai face un pas, foarte important, îl avansează colonel și-l numește ajutor de hatman al armatei, cu misiunea de a prelua toate serviciile funcției de hatman, întrucât la conducerea armatei Moldovei nu era numit comandant (hatman).

La succesul alegerii sale ca domn al Moldovei a contribuit și personalitatea sa. Constantin C. Giurescu îi face un reușit portret în cartea pe care i-a dedicat-o. Îi surprindea firea prin următoarele aprecieri: “un om popular”, “simpatice și inteligent”, “fire dezinteresată”, “patriot și cu idei largi, liberale.” Conchide marele istoric: “Este incontestabil că, în succesul de la 5 ianuarie 1859, a tras în cumpănă personalitatea lui Cuza, reprezentativă pentru marile idei și sentimente care frământau societatea românească.”³

¹ Constantin C. Giurescu, *Viața și opera lui Cuza Vodă*, Editura Științifică, București, 1966, 477 p.

² *Ibidem*, f.67.

³ *Ibidem*, p. 70.

broad, liberal ideas." The great historian concludes: "It is indisputable that, in the success of January 5, 1859, weighed Cuza's personality, representative of the great ideas and feelings that troubled the Romanian society."¹

With regard to the settlement of military matters, the Paris Convention of 7/19 August 1858 referred to them in Articles 42-45². Article 42 stated that "the regular militias existing in both principalities will receive an identical organization in order to be able, if necessary, to unite and form a single army". It provided for a "common law", the inspection of the troops of the United Principalities made by inspectors general, alternatively, by appointment by the rulers. The main mission of the inspectors was to follow the fulfillment of the orders and provisions so that the two militias would be organized "as two corps of the same army." The article stated that the number set by the Organic Regulations could only be increased by "more than one third" and only by "prior agreement with the Sovereign Court" (Turkey).

The next article, 43, stipulated that the militias of the two principalities could unite in case "the internal security of the borders was threatened." The action was possible at the request of one of the rulers but only after "common agreements between them" and by notifying the Sovereign Court. The full and partial reunion of the military could be carried out at the proposal of the inspectors with the approval of the rulers "in the maneuver camp or to review them."

Article 44 provided that, alternatively, each ruler appointed a commander-in-chief for the situation in which the militias were convened. He had to be "born Moldovan or Wallachian." He could be revoked by the ruler who appointed him, the successor being appointed by the other ruler. Article 45 clarified the situation of the flags. The two militias were expected to keep their flags to which "a blue banner would be added," following the model imposed by the Convention³.

The application of the provisions of the Paris Convention was slow and could not really bring about the unification of the two armies and the efficiency of the command act. However, by the double election of Colonel Alexandru Ioan Cuza as ruler, the unification of the position of supreme commander of the two armies had been won. The unification and organization of troops and command structures became a priority to show the strength of the new state.

In the first Order addressed on January 29, 1859 to the Country Army, on the occasion of his election as ruler, Colonel Alexandru Ioan Cuza greets "the Romanian flag that was carried by Mihai Viteazul. The Romanian homeland and we trust in your senses of military honor, for observing strict discipline, for legal order and for your devotion, for the crowns of Moldova and Wallachia united by

¹*Ibidem*, p.70.

² *Românii la 1859. Unirea Principatelor române în conștiința europeană*, vol. I, *Documente externe*, București, 1984, p. 288.

³*Ibidem*.

Referitor la soluționarea problemelor militare, Convenția de la Paris din 7/19 august 1858 făcea referire la acestea în articolele 42-45¹. Articolul 42 preciza că “milițiile regulate existente în ambele principate vor primi o organizare identică spre a putea, la nevoie, să se unească și să formeze o singură armată”. Se prevedea o “lege comună”, inspectarea trupelor Principatelor Unite de inspector generali, alternativ, prin desemnare de către domnitori. Misiunea principală a inspectorilor era să urmărească îndeplinirea ordinelor și prevederilor astfel încât cele două miliții să se organizeze “ca două corpuri ale aceleiași armate.” Articolul stabilea că efectivul fixat de Regulamentele organice nu putea fi sporit decât “cu mai mult de o treime” și numai cu “o prealabilă înțelegere cu Curtea Suverană” (Turcia).

Următorul articol, 43, stipula că milițiile celor două principate se puteau uni în caz că “siguranța internă cea a hotarelor era amenințată.” Acțiunea era posibilă la solicitarea unuia dintre domnitori dar numai după “înțelegeri commune între ei” și prin înștiințarea Curții Suverane. Reunirea integrală și parțială a militarilor se putea realiza la propunerea inspectorilor cu aprobarea domnitorilor “în tabăra de manevră sau spre a le trece în revistă.”

Articolul 44 prevedea că, alternativ, fiecare domnitor numea comandant-șef pentru situația în care se convocau milițiile. Acesta trebuia “să fie din naștere moldovean sau valah.” Putea fi revocat de domnitorul care l-a numit, succesorul fiind desemnat de celălalt domnitor. Articolul 45 aducea precizări referitoare la drapele. Se prevedea că cele două miliții își păstrau drapelele la care urma să se adauge “o banderolă de culoare albastră,” după modelul impus de Convenție².

Aplicarea dispozițiilor Convenției de la Paris era greoaie și nu putea aduce cu adevărat unirea celor două armate și eficientizarea actului de comandă. Totuși, prin dubla alegere ca domnitor a colonelului Alexandru Ioan Cuza se câștigase unificarea poziției de comandant suprem a celor două armate. Unificarea și organizarea trupelor și structurilor de comandă a devenit o prioritate menită să arate puterea noului stat.

În primul Ordin de zi adresat la 29 ianuarie 1859 Armatei Țării, prilejuit de alegerea sa ca domnitor, colonelul Alexandru Ioan Cuza salută “steagul românesc ce au fost purtat de Mihai Viteazul. Patria română și noi ne încredem în simțurile voastre de onor militar, pentru observarea strictei discipline, pentru ordinal legal și pentru devotamentul vostru, pentru coroanele Moldovei și Țării Românești întrunite prin voința nației române din Principatele Unite.” Domnitorul accentuează steagul ca simbol cu valoare istorică, încrederea ce o acordă militarilor, aplicarea ordinelor legale și le solicită atașamentul pentru ambele principate³. Totul este exprimat clar și concis.

¹ *Românii la 1859. Unirea Principatelor române în conștiința europeană*, vol. I, *Documente externe*, București, 1984, p. 288.

² *Ibidem*.

³ *Apud Prof. Dr. Costin Scurtu, Armata în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza*, în *Maia Catargi, Retrăiri în veacul XXI, a V-a Sesiune de comunicări științifice, 11-12 septembrie 2009. 1859-2009. 150 de ani de la Unirea Principatelor Române sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza*, 2010, p. 115.

the will of the Romanian nation in the United Principalities.”¹ The ruler emphasizes the flag as a symbol of historical value, the trust he places in the military, the application of legal orders and he demands their attachment to both principalities. Everything is expressed clearly and concisely.

The first important activity on the line of uniting the army command act was the concentration of about 11,000 soldiers in the camp in Florești (Prahova). At the proposal of the inspectors general "of both arms from Moldova and Wallachia," the ruler ordered under Article 43 of the Paris Convention the concentration of armies between Ploiești and Bucharest in a "favorable place for the camp and maneuvers"²; here the troops will be "inspected and handled". The place of the camp in Florești was chosen. 417 barracks were set up in which 11,000 soldiers were stationed, from all categories of land troops: infantry, artillery, border guards, students of military schools, medicine and pharmacy. The command was initially held by General Constantin Milicescu, later directly by Prince Alexandru Ioan Cuza. The training lasted almost five months, from April to September 1859. The program included training activities for soldiers, subunits, marches, fire training, tactical exercises, unification of command, applications, etc., increasing the morale of the troops.

The peak of the activity in the Florești camp took place on August 23 / September 4, 1859, when the troops were reviewed by the ruler and the military personalities who accompanied him. The Florești camp was a success with direct effects on the homogenization of training, increasing the act of discipline and execution of orders. The feeling that animated the soldiers present at Florești was that they were a single army capable of acting in unity. During Cuza's reign, other camps were organized in 1861 in Bucharest (Malmaison and Floreasca), Colentina - 1862 and Cotroceni - 1863.

Important steps were taken on the line of command structures. On October 11/23, 1859, Prince Alexandru Ioan Cuza "became the supreme commander of the military forces." The appointment of General Ioan Emanuel Florescu to lead the Ministry of War in Iași and Bucharest, in July-September 1860, and the establishment of the headquarters in the city of Bucharest was a new measure in terms of unifying and rendering efficient the activity of the military structures.³

¹ Apud, Prof. Dr. Costin Scurtu, *Armata în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza*, în Maia Catargi, *Retrăiri în veacul XXI, a V-a Sesiune de comunicări științifice, 11-12 septembrie 2009. 1859-2009. 150 de ani de la Unirea Principatelor Române sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza*, 2010, p. 115.

² Comandor (r) prof. univ. dr. Preda Gavril, *Tabăra de la Florești din anul 1859*, în Maia Catargi, *op. cit.*, p. 99.

³ *Istoria militară a poporului român. Vol. IV. Epoca revoluțiilor de eliberare națională și socială. De la revoluția populară din 1784 la cucerirea independenței depline, 1877-1878*, Editura Muntenia, București, 1987, p. 417.

Prima activitate importantă pe linia unirii actului de comandă a armatei a constituit-o concentrarea a circa 11000 de militari în tabăra de la Florești (Prahova). La propunerea inspectorilor generali “ai ambelor armii din Moldova și Țara Românească,” domnitorul ordonă în baza articolului 43 al Convenției de la Paris concentrarea armatelor între Ploiești și București într-un “loc priicos pentru așezarea taberei și manevre”¹, aici urmând ca trupele să fie “inspectate și manevrate”. S-a ales locul taberei la Florești. Au fost ridicate 417 barăci în care au fost încartiruiți 11000 de militari, din toate categoriile de trupelor de uscat: infanterie, dorobanți, artilerie, grăniceri, elevi ai școlilor militare, de medicină și farmacie. Comanda a avut-o la început generalul Constantin Milicescu, ulterior direct domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Convocarea a durat aproape cinci luni, din aprilie până în septembrie 1859. Programul a prevăzut activități de instrucție a soldatului, a subunităților, marșuri, instrucția focului, exerciții tactice, unificarea comenzii, aplicații, ș.a., creșterea moralului efectivelor.

Vârful activității în tabăra de la Florești a avut loc în ziua de 23 august/ 4 septembrie 1859 când efectivele au fost trecute în revistă de către domnitor și personalitățile militare care l-au însoțit. Tabăra de la Florești a fost o reușită cu efecte directe în omogenizarea instruirii, creșterea actului de disciplină și execuție a ordinelor. Sentimentul care a cuprins militarii prezenți la Florești a fost că ei sunt o singură armată capabilă să acționeze unitar. Pe timpul domniei lui Cuza s-au mai organizat tabere în 1861 la București (Malmaison și Floreasca), Colentina – 1862 și Cotroceni – 1863.

Pe linia structurilor de comandă s-au făcut pași importanți. La 11/ 23 octombrie 1859 domnitorul Alexandru Ioan Cuza “a devenit și comandant suprem al forțelor militare.”² Numirea generalului Ioan Emanuel Florescu la conducerea Ministerului de Război din Iași și București, în iulie-septembrie 1860, și stabilirea sediului în orașul București s-a înscris ca o nouă măsură pe linia unificării și eficientizării activității structurilor militare.

De maximă importanță a fost și constituirea Corpului de Stat Major al Principatelor Unite prin Înalt Ordin de zi al domnitorului din 12 noiembrie 1869. Primele șase articole făceau precizări privind organizarea și componența structurii. Puteau intra în structură ofițeri din ambele oștiri “care vor poseda cunoștințe speciale militare dobândite prin studii sistematice,” șeful Statului Major putea fi “un colonel sau general posedând cunoștințe militare speciale.” Prin articolul 7 se fixau opt misiuni principale: a) executarea lucrărilor topografice, geodezice, statistice a planurilor și lucrărilor necesare întocmirii hărții cadastrale a

¹ Comandor (r) prof. univ. dr. Preda Gavril, *Tabăra de la Florești din anul 1859*, în Maia Catargi, *op. cit.*, p. 99.

² *Istoria militară a poporului român*. Vol. IV. *Epoca revoluțiilor de eliberare națională și socială. De la revoluția populară din 1784 la cucerirea independenței depline, 1877-1878*, Editura Muntenia, București, 1987, p. 417.

Of paramount importance was the establishment of the General Staff of the United Principalities by High Order of the Prince of November 12, 1869. The first six articles clarified the organization and composition of the structure. Officers from both armies "who will possess special military knowledge acquired through systematic studies could enter the structure," the chief of staff could be "a colonel or general possessing special military knowledge." Article 7 sets out eight main tasks: a) the execution of topographical, geodesic, statistical works of the plans and works necessary for the elaboration of the cadastral map of the United Principalities; b) the preparation of tactical and strategic operations, reconnaissance and itineraries, column management, maneuvers, etc.; c) the execution of fortifications and artillery service; d) the construction of barracks, maintenance, location of mobile and permanent bridges; e) supervision of weapons depots, ammunition, etc.; f) conducting public works with the help of the military; g) the allocation of personnel to the military committees dealing with changes and improvements in the army. It turns out that from this moment on, new and important missions are being established for the army¹, which aimed not only at the institution itself but also at its contribution to solving problems for the country.

The creation of new weapons is another important element of the policy of modernization of the Army of the Principalities during the reign of Alexandru Ioan Cuza. We mention the establishment in 1860 of the Genius Regiment; the organization of a regiment from artillery troops; the unification of Services; merging military schools and medical services and appointing Dr. Carol Davila at their leadership.

The Navy was not neglected either. In 1859 the Muntenia Fleet had 3 ships and 117 sailors, and that of Moldavia had 3 ships and 104 sailors. By decisions taken at the ministry level by General Ioan Emanuel Florescu on October 6, 1860, it was provisionally decided, until the approval of the ruler, to put the two fleets under sole command "under the name of the Ismail Flotilla Corps."² According to the report of the Minister of War, the ruler signed the High Order no. 173 of October 22, 1860, which included three articles: the flotilla forms a single body; Colonel Steriade was called commander of the corps; the fulfillment of the order was the responsibility of the minister³.

Raising the fighting capacity was a constant element and a reality that aimed at the process of modernizing the army. For example, in 1863, the Infantry numbered 15 battalions, with 12,000 soldiers organized in 7 regiments. In 1864 the cavalry had a staff of 96 officers, 1390 troops and 1486 horses. The artillery also

¹Col. Dr. Mircea Tănase, *Colonelul Alexandru Ioan Cuza a înscris Armata română pe drumul modernizării*, în Maia Catargi, p. 96-97.

²George Petre, Ion Bitoleanu, *Tradiții navale românești*, Editura Militară, București, 1991, p. 112.

³*Ibidem*, p.112-113.

Principatelor Unite; b) pregătirea operațiilor tactice și strategice, recunoașteri și itinerarii, conducerea coloanelor, manevre, ș.a.; c) executarea de fortificații și serviciul de artilerie; d) construcția cazărnilor, întreținerea, amplasarea podurilor mobile și permanente; e) supravegherea depozitelor de arme, muniții, ș.a.; f) conducerea de lucrări publice cu ajutorul militarilor; g) alocarea de personal comitetelor militare ce se ocupau de schimbări și îmbunătățiri în armată¹. Reiese că armatei i se stabilesc din acest moment noi și importante misiuni care au vizat nu numai instituția în sine ci și contribuția ei la rezolvarea unor probleme pentru țară.

Crearea de noi arme constituie un alt element important al politicii de modernizare a Armatei Principatelor în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Amintim constituirea în 1860 a Regimentului de geniu; organizarea din trupe de artilerie a unui regiment; unificarea Serviciilor; contopirea școlilor militare și a serviciilor medicale și numirea la conducere cărora a fost numit dr. Carol Davila.

Nu a fost neglijată nici Marina Militară. În anul 1859 Flotila Munteniei avea 3 nave și 117 marinari, iar cea a Moldovei 3 nave și 104 marinari. Prin decizii luate la nivel de minister de generalul Ioan Emanuel Florescu la 6 octombrie 1860 s-a decis provizoriu, până la aprobarea domnitorului, punerea celor două flote sub comandament unic “sub denumirea de Corpul Flotilei cu baza la Ismail.”² Conform raportului ministrului de Război, domnitorul a semnat Înaltul ordin de zi nr. 173 din 22 octombrie 1860 ce cuprindea trei articole: flotila formează un singur corp; colonelul Steriade se numea comandant al corpului; îndeplinirea ordinului revenea ministrului³.

Ridicarea capacității de luptă a constituit o constantă și o realitate ce a vizat procesul de modernizare a armatei. Bunăoară, Infanteria număra în 1863 15 batalioane, cu 12000 de militari organizați pe 7 regimente. Cavaleria avea în 1864 un efectiv de 96 de ofițeri, 1390 trupă și 1486 de cai. Artileria a făcut și ea progrese relevate de existența a 8 baterii, cu 6 tunuri fiecare, ceea ce însemna 48 de guri de foc. Regimentul de artilerie avea 1974 de militari.

Se pun bazele armei Geniu. Regimentul de geniu era compus din două batalioane care au participat la lucrări publice, cum au fost șapele Mărășești-Focșani; Buzău-Focșani; Cotroceni-Grozăvești, precum și la construcția unor cazărmi. Arma Pompieri și-a sporit și ea efectivele la 1268 de militari. Numai la București efectivele erau de 735 soldați și 28 de ofițeri. O reală importanță s-a acordat Serviciilor armatei. S-au făcut eforturi pentru dezvoltare astfel încât să se asigure transporturi de trupe și materiale și desigur aprovizionarea cu alimente, ș.a.

¹Col. Dr. Mircea Tănase, *Colonelul Alexandru Ioan Cuza a înscris Armata română pe drumul modernizării*, în Maia Catargi, p. 96-97.

²George Petre, Ion Bitoleanu, *Tradiții navale românești*, Editura Militară, București, 1991, p. 112.

³*Ibidem*, p. 112-113.

made progress revealed by the existence of 8 batteries, with 6 cannons each, which meant 48 fire triggers. The artillery regiment had 1974 soldiers.

The foundations are laid for the Genius weapon. The genius regiment was composed of two battalions that participated in public works, such as the Mărășești-Focșani screeds; Buzău-Focșani; Cotroceni-Grozăvești, as well as the construction of barracks. The Firemen branch also increased its numbers to 1268 soldiers. In Bucharest alone, there were 735 soldiers and 28 officers. Real importance was given to the Army Services. Development efforts were made to ensure the transport of troops and materials and of course the supply of food, etc. Under the leadership of Carol Davila, the health service made remarkable progress. Three military hospitals were set up: Bucharest, Galați and Brăila. Also, a nursing hospital was set up in Bucharest.

Every year, the Navy received larger funds for facilities. In 1861 gunboats were assigned to the most important Danube ports: Calafat, Giurgiu, Brăila, Reni, Galați and Ismail. In 1862 a modern ship entered the endowment of the Fleet Corps, "Romania". With the sums approved by the ruler Alexandru Ioan Cuza in 1867, the ship "Ștefan cel Mare" entered the new fleet. In 1865 the Fleet Corps had considerably increased its numbers: 16 officers, 23 civilian specialists and 370 soldiers and non-commissioned officers¹.

Of course, the achievements of Military Justice were also important. From 1865, in addition to the divisions, the War Council was established. Numerous and important clarifications regarding the Romanian Army were brought by the Law on the organization of the army in 1864. The recruitment of troops, an essential activity in the continuous training of soldiers, was solved by regulations "the most important being the adoption of the principle of compulsory military training irrespective the social class to which one belonged."²

It should be noted that the military press also had great achievements. On a private initiative, on December 3/15, 1859, the first issue of the "Military Observatory" periodical appeared. On February 6/18, 1860, the "Army Monitor" began. In 1864 the press was enriched with the "Military Yearbook of the Army" and "Military Romania."

It is necessary to emphasize that the Army under the reign of Alexandru Ioan Cuza benefited from the experience of France: French officers and non-commissioned officers came and activated in Romanian military structures. The Romanian army also took over elements from the French military doctrine, military terminology, uniform models, etc.

It can be concluded based on historical facts that the short reign of Alexandru Ioan Cuza placed the Army on a new, modern, unified and developed structure.

¹*Ibidem*, p.113-116.

²*Istoria militară...*, p.433.

Sub conducerea lui Carol Davila, serviciul sanitar a făcut progrese remarcabile. S-au înființat trei spitale militare: București, Galați și Brăila. De asemenea, la București s-a amenajat un cămin-spital.

Marina Militară a primit an de an fonduri mai mari pentru dotări. În anul 1861 șalupele-canoniere au fost alocate în cele mai importante porturi dunărene: Calafat, Giurgiu, Brăila, Reni, Galați și Ismail. În 1862 a intrat în dotarea Corpului Flotilei "România," o navă modernă. Cu sumele aprobate de domnitorul Alexandru Ioan Cuza în anul 1867 a intrat în dotarea nava "Ștefan cel Mare." În anul 1865 Corpul Flotilei își sporise considerabil efectivele: 16 ofițeri, 23 de specialiști civili și 370 soldați și subofițeri¹.

De importanță au fost desigur și realizările Justiției Militare. Din 1865 pe lângă divizii se constituie Consiliul de Război. Numeroase și importante clarificări privind Armata României s-au adus prin Legea organizării armatei din 1864. Recrutarea efectivelor, activitate esențială în pregătirea continuă a soldaților, s-a soluționat prin reglementări "cea mai importantă fiind adoptarea principiului obligativității satisfacerii serviciului militar de către toți locuitorii țării indiferent de clasa socială căreia îi aparține."²

De subliniat că presa militară a cunoscut realizări deosebite. Din inițiativă privată, la 3/15 decembrie 1859 a apărut primul număr al periodicului "Observatorul militar." La 6/18 februarie 1860 debutează "Monitorul oastei." În anul 1864 presa s-a îmbogățit cu "Anuarul militar al armatei" și "România militară."

Se impune să subliniem că Armata sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza a beneficiat de experiența Franței: ofițeri și subofițeri francezi au venit și activat în structuri militare române. Armata română a preluat de asemenea elemente din doctrina militară franceză, din terminologia militară, modele de uniforme, etc.

Se poate concluziona pe baza faptelor istorice că scurta domnie a lui Alexandru Ioan Cuza a așezat Armata pe o structură nouă, modernă, unificată și dezvoltată.

¹ *Ibidem*, p. 113-116.

² *Istoria militară a poporului român*, p. 433.